

Sygn. akt: X C 724/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	St. sekretarz sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **spółka akcyjna w G.**

przeciwko K. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. S. na rzecz powoda (...) spółka akcyjna w G. kwotę 2886,11 zł (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt sześć złotych jedenaście groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w skali roku, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 2856,11 zł od dnia 11 czerwca 2016r., do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 989 zł (dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23.08.2016r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) spółka akcyjna w G. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. S. kwoty 7927,96 zł z umownymi odsetkami od kwoty 7751,95 zł oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zwarcia przez pozwaną w dniu 21.09.2015r umowy pożyczki w kwocie 8400zł, która miała być spłacona w ratach. Wskazano, że pozwana nie zapłaciła w terminach określonych w umowie dwóch pełnych rat w związku z czym pożyczka została wypowiedziana i postawiona w stan natychmiastowej wykonalności dnia 30.05.2016r.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem z dnia 07.10.2016r. przekazał sprawę tutejszemu sądowi.

Po przekazaniu sprawy powód podtrzymał swoje stanowisko i przedłożył dokumenty na poparcie twierdzeń pozwu. Pismem z dnia 18.07.2017r. wskazano, że pozwana na poczet pożyczki spłaciła łącznie 728,62 zł.

Pozwana nie stawiała się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie, będąc zawiadomiona o terminie rozprawy prawidłowo.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21.09.2015 roku pozwana K. S. zawarła umowę pożyczki z (...) spółką akcyjną w G.. Pożyczkodawca - zgodnie z treścią umowy- udzielił pożyczki w kwocie 8400 zł, przy czym kwota ta została pomniejszona o opłatę przygotowawczą w kwocie 250 zł oraz opłatę administracyjną „za obsługę pożyczki, ustanowienie zabezpieczeń, a także inne koszty z nią związane” w kwocie 5150 zł. Wskazano, że pozwana otrzyma do wypłaty kwotę 3000 zł. W umowie określono również kwotę odsetek należnych za cały okres trwania umowy na kwotę 334,73 zł. W umowie wskazano, że całkowita kwota do zapłaty wynosi 8734,73 zł, przy czym kwota ta miała być płatna w ratach po 242,63 zł do dnia 28.09.2016r.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

umowa pożyczki z dnia 21.09.2015r. – k.20

Pozwana spłaciła trzy raty pożyczki w dniach 02.11.2015r., 11.01.2016r. i 11.04.2016r. na łączną kwotę 728,62 zł ,

Okoliczność bezsporna

Pismem z dnia 28.04.2016 roku pożyczkodawca wezwał pozwaną do zapłaty zaległych rat w łącznej kwocie 808,49 zł, na które miała składać się kwota 382,59 zł zaległego kapitału, 326,71 zł zaległej opłaty administracyjnej, odsetki umowne w kwocie 80,87 zł oraz odsetki karne w kwocie 3,32 zł, a także opłaty umowne w kwocie 15 zł.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty- k. 21

Pismem z dnia 30.05.2016r. umowa została wypowiedziana i wezwano pozwaną do zapłaty kwoty 7889,60 zł, w tym do kwoty 3925,18 zł zaległego kapitału. Pismem z dnia 10.06.2016r. wezwano pozwaną do zapłaty kwoty 7927,96 zł

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- wypowiedzenie umowy – k. 22

- przedsądowe wezwanie do zapłaty – k.23,

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie spełnione zostały przesłanki wydania wyroku zaocznego określone w art. 339 § 1 k.p.c. i nie zaistniały jednocześnie przesłanki wyłączające wydanie takiego wyroku przewidziane w art. 340 k.p.c. Pozwana bowiem, mimo należytego zawiadomienia jej o terminie rozprawy, nie stawiała się na nią, nie żądając jednocześnie przeprowadzenia rozprawy w jej nieobecności i nie składając wyjaśnień ustnie lub na piśmie. W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 339 § 2 k.p.c., Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie. Uzupełniając podstawę faktyczną rozstrzygnięcia, Sąd przeprowadził dowód z dokumentów stanowiących załączniki do pozwu. Ich wiarygodność w toku procesu nie została podważona.

Przechodząc do oceny zasadności roszczeń powoda, należy stwierdzić, że między pozwana a powodem doszło do zawarcia umowy pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Analizowana umowa podlega ograniczeniom co do wysokości odsetek (odsetki maksymalne art. 359 § 2¹ k.c.).

Zdaniem Sądu, w przedmiotowej sprawie powód udowodnił zasadność roszczenia tylko co do kwoty 2886,11 zł.

Strona powodowa wskazała w pozwie, że na żadaną kwotę składa się należność główna – 7751,95 zł, kwota 110 zł oraz 35,03 zł tytułem odsetek, oraz kwota 30 zł tytułem dwóch wezwań do zapłaty. Strona powodowa zgodnie z treścią art. 6 kc powinna wykazać zasadność całego roszczenia. Z treści umowy pożyczki – stanowiącej podstawę dochodzonego pozwem roszczenia - wynika obowiązek zwrotu kwoty 3000 zł - kwota pożyczki, kwoty 250 zł – opłata przygotowawcza, kwoty 334,73 zł odsetek i kwoty 5150 zł opłaty operacyjnej za „obsługę pożyczki, ustanowienie zabezpieczeń i inne koszty”.

Wskazać należy, że naliczenie w umowie opłaty operacyjnej w kwocie 5150 zł, budzi poważne wątpliwości w świetle przepisów o zobowiązaniach umownych i ochronie konsumenta przed niedozwolonymi klauzulami umownymi. Zgodnie bowiem z treścią art. 385¹ § 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy; nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Z przedłożonej umowy wynika, że na całkowity koszt pożyczki składał się kapitał w kwocie 3000 zł, opłata przygotowawcza w kwocie 250 zł za rozpatrzenie wniosku, przygotowanie i podpisanie umowy pożyczki, kwota 334,73 zł odsetek i kwota 5150 zł opłaty operacyjnej. Wskazać należy, że tak określona opłata przekraczała prawie dwukrotnie sumę udzielonej i wypłaconej pozwanej pożyczki. Tym samym uznać należy, że ustalone warunki umowy, bez wskazania szczegółowo, czym w istocie jest opłata operacyjna (jaka obsługa, jakie zabezpieczenie) i z czego wynika jej wysokość pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami i naruszają interes pozwanej. Kwota opłaty operacyjnej nie jest głównym świadczeniem, więc pozostaje poza wyłączeniem wynikającym ze zdania drugiego powołanego wyżej przepisu. Jej ocena w świetle warunków umowy pożyczki prowadzi do wniosku, iż narusza klauzulę dobrych obyczajów i stanowi obejście przepisów o odsetkach maksymalnych. Zaznaczyć należy, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stale zwraca uwagę na generowanie dodatkowych kosztów stosowane przez podmioty udzielające pożyczek, gdyż koszty te nie odzwierciedlają faktycznie poniesionych kosztów obsługi pożyczki.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że kwota 5150 zł (opłata operacyjna) nie może być skutecznie dochodzona od pozwanej.

A zatem, pomijając opłatę operacyjną, która nie wiązała pozwanej, pozwana winna była zgodnie z umową zwrócić powodowi kwotę pożyczki, kwotę opłaty przygotowawczej oraz kwotę ustalonych odsetek, tj. kwotę 3584,73 zł (3000+250+334,73 zł). Pozwana, zgodnie z twierdzeniami powoda, wpłaciła na poczet pożyczki łącznie kwotę 728,62 zł, a zatem kwota do zapłaty winna być pomniejszona o dokonane wpłaty.

Mając na uwadze powyższe, uznać należało, że do zapłaty pozostała kwota 2856,11 zł tytułem niespłaconej pożyczki oraz kwota 30 zł tytułem kosztów wezwań do zapłaty. Powództwo w tym zakresie podlegało więc uwzględnieniu, o czym orzeczono na podstawie art. 720 kc w punkcie I wyroku. O dalszych odsetkach za opóźnienie orzeczono od kwoty pożyczki, po myśli art. 481kc zgodnie z żądaniem pozwu.

Oddalono powództwo w pozostałym zakresie, z przyczyn opisanych wyżej, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 100 kpc. Powód wygrał proces w 36,4%, ponosząc koszty procesu w kwocie 2717 zł, pozwana winna zatem zwrócić powodowi kwotę 989 zł. Pozwana z kolei wygrała proces w pozostałym zakresie, nie ponosząc przy tym żadnych kosztów.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c., w punkcie IV sentencji, Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności, gdyż ma on charakter zaoczny.